

I jo? De què em puc avergonyir?

Toni Vall

Filmin

Unes càmeres de Televisió Espanyola que filmaven entrades i sortides del recinte on s'entregaven els Goya no es van adonar que tenien el senyal d'àudio punxat en directe mentre comentaven alegrement coses com ara “Que guapa que és aquesta”, “Aquesta és de pagament”, “Putxa, molt putxa” mentre veien sortir algunes actrius i cantants que havien intervingut a la cerimònia. S'han comentat diverses coses sobre això. Diuen els habituals dels *photocalls* que aquesta mena de disbarats no són inhabituals entre els col·legues de professió que comenten la jugada, discretament i en veu baixa, mentre van desfilant *celebrities* davant seu. Jo mateix, quan m'ha tocat cobrir un acte d'aquesta mena, puc haver sentit perfectament comentaris d'aquest tipus. Interiorment potser m'he esverat amb alguna presència o m'ha contrariat aquella actitud o aquella altra. He intentat, però, no passar-me de la ratlla. La desinhibició, unida a l'experiència, a l'estar de tornada de tot, et pot jugar a vegades aquesta mena de males jugades. Els càmeres de TVE han tingut mala sort: tots hem sentit les seves grolleres consideracions. Se'ls ha de sancionar? Bé, diria que amb una advertència, estirada d'orelles o reprimenda seriosa n'hi hauria d'haver suficient. L'important, diria, és que qui vulgui prengui nota que el bon gust és un intangible que sempre cal tenir present i que determinades concepcions cosificadores d'altri comencen a estar, a ulls de la gran majoria, caducades. És com quan Laporta li diu a una noia “Quan tinguis 18 anys, truca'm”. Mira, no. Per cert, no es referia a una oferta de feina. La noia en qüestió ho ha deixat ben clar.

Fa pocs dies vaig veure *The assistant* a Filmin, pel·lícula minimalista i terriblement expressiva, una hàbil paràbola del cas Weinstein, que va desembocar en el #MeToo. Et quedes colpit amb la sobrietat expressiva d'un film que aconsegueix un grau de veritat, alhora fílmica i social, certament valuós. Després de veure-la, et poses a pensar el mateix que penses quan sents uns càmeres dient porcades sobre les dones que estan veient. De què em puc avergonyir d'haver fet, dit o pensat? Serà bonic saber què fer amb la resposta que n'obtinguis. ●

